

[J. P. Nielsen.]

givning; i dette Kapitel er der givet Fiskerne den samme Ret, som findes paa alle andre Omraader, nemlig det demokratiske Selvstyre. Fiskerne kan saaledes, hver indenfor deres Omraade, bestemme, hvilke Redskaber der skal fiskes med. De forlanger jo ikke, at andre Fiskere skal holdes ude. Bestemmelserne giver kun Fiskerne Ret til indenfor Lovens Rammer at bestemme, hvilke Redskaber der skal anvendes indenfor det Distrikt, de Fjorde og Indvande, hvor de selv hører hjemme, og det kan jo ikke være at gaa nogens Rettigheder for nær. Fiskerne paa Skagen, i Frederikshavn, i Hundested og andre Steder kan jo bestemme, hvilke Redskaber der skal fiskes med hos dem, og saa maa Fiskerne ved Vemmingbund, ved Alsund have samme Ret.

I denne Forbindelse vil jeg gerne pege paa, at det under den kommende Udvalgsbehandling vilde være ønskeligt, om vi kunde faa nogle Oplysninger om, hvorledes Bestemmelserne i Lovforslaget vil virke i Henseende til Bevarelsen af vor Fiskebestand. Ikke mindst Storfiskenes eller det frie Fiskeri, som det er blevet kaldt, har Interesse i at faa Lov til at fiske med alle mulige Redskaber, men paa den anden Side er det ikke i Statens Interesse, at der anvendes saadanne Redskaber, at Fiskebestanden paa dansk Søterritorium i Løbet af 4—5 Aar svinder ind til saa godt som ingenting. Vi har jo set Eksempler paa, hvorledes Fiskerne har ønsket Tilskud til Udsættelse af Rødspætteyngel o. s. v., fordi der paa en vis Maade er drevet Rovfiskeri, som har formindsket Rødspættebestanden i en saadan Grad, at Rødspættefiskeriet ikke mere er et Hovederhverv.

Jeg har nu snart i en halv Snes Aar boet blandt en Fiskerbefolkning, hvor det indtil nu i en vis Del af Aaret har været tilladt at anvende de store slæbende Redskaber, og jeg har set, hvorledes man i den Tid, Fiskeriet foregaar, er kommet ind til Sønderborg med de store Kuttere, de store saakaldte Snurpenøter, hvorledes man har slæbt alt sammen og saa ved Sorteringen af Fisken har maattet smide Tusinder af Pund af Fisk, Smaafisk, Fiskeyngel, ud igen. Det er vist et stort Spørgsmaal, om Fiskebestanden i vore Indvande og Fjorde taaler en saadan Driftsmaade, om ikke Fiskeriet, hvis man gav frit Slag paa dette Omraade, maatte høre op af sig selv i Løbet af 4—5 Aar.

Til Slut vil jeg gerne rette en Tak til Fiskerikontrollen for den Aarvaagenhed, hvormed den har passet paa vore Farvande.

Jeg har gjort opmærksom paa, hvorledes de sønderjydske Fiskere kom hjem efter Krigen og fandt al deres Ejendom ødelagt, hvorledes de maatte oparbejde Fiskerierhvervet, og saaledes var de økonomisk svage. Ved Genforeningen var de stærke Storfiskere heroppe klar over, at Danmark var blevet udvidet ogsaa i Henseende til Søterritoriet, og drog i store Skarer Syd paa og tog det ofte ikke saa nøje, om Bestemmelserne i Fiskeriloven og Fiskerivedtægterne derved blev overtraadt. Vi kan derfor være Fiskerikontrollen taknemmelige, fordi den har haft et aarvaagent Øje med, at de sønderjydske Fiskeres Interesser ikke i alt for høj Grad er gaaet for nær; thi det er nu en Gang saaledes, at det er de økonomisk svage, der skal beskyttes mod de økonomisk stærke.

Jeg takker den højtærede Minister, fordi han har fremsat det foreliggende Lovforslag, der udmærket vil kunne dække over de sønderjydske Fiskeres Interesser, særlig naar Kapitel 3 gennemføres i den Skikkelse, det har nu, og jeg takker endnu en Gang Fiskerikontrollen for det Arbejde, den har udført i de sønderjydske Farvande i de 10 Aar, der nu er gaaet siden Genforeningen.

Ministeren for Søfart og Fiskeri (Stavning): Jeg takker for den Forhandlingsvillie, som jeg kan konstatere er kommet til Orde fra alle Sider. Selv om det af de forskellige Udtalelser fremgaar, at der er en Del Uoverensstemmelse med Hensyn til Lovforslagets Indhold, saa har det dog ikke været værre end, at man fra alle Sider har erklæret sig villig til at søge at faa det bedst mulige ud af Sagen igennem de kommende Forhandlinger.

Det er en Selvfølge, at det kun er i ringe Grad, jeg kan tale med Sagkundskab paa dette Omraade; det samme gælder de fleste ærede Medlemmer; bortset fra det ærede Medlem Hr. Ludvigsen, der er født — havde jeg nær sagt — i en Fiskerbaad, i hvert Fald i et Fiskerleje, savner vi i høj Grad den Kyndighed, som Sagkundskaben giver. Derfor, det, man i væsentlig Grad er i Stand til at bedømme, er Principperne ved en Lovgivning af denne Art, og som jeg har sagt, er der jo ikke nye Principper nedlagt i Lovforslaget; der har formentlig heller ikke været nogen Anledning dertil, i hvert Fald for det almindelige Fiskeris Omraade, vi her beskæftiger os med.

Formaalet med en saadan Lovgivning maa jo være at give en vis Beskyttelse, at forhindre den Rovdrift, der kan drives